

والدین مهمترین عامل تداوم روحیه دینداری در کودکان هستند

مهمترین عامل تداوم و ماندگاری روحیه دین داری در کودکان خود والدین هستند. اگر کودک انجام امور دینی را به طور مرتب و مستمر در خانه شاهد باشد در سنین بالاتر برای اجرای آن ها مسائل کمتری خواهد داشت.

خبرگزاری مهر- مهمترین عامل تداوم و ماندگاری روحیه دین داری در کودکان خود والدین هستند. اگر کودک انجام امور دینی را به طور مرتب و مستمر در خانه شاهد باشد در سنین بالاتر برای اجرای آن ها مسائل کمتری خواهد داشت. مسئولیت خانواده ها در تربیت فرزند از مهمترین مسائلی است که قرآن روی آن تکیه کرده است و آن را جزء یکی از ویژگی های مومنان راستین برشمرده است به طوری که حضرت علی (ع) می فرماید: بهترین ارثی که پدران می توانند برای فرزندان خویش به جای گذارند ادب و تربیت صحیح است.

کودک به مانند نهال نارس است. هر نهالی برای آنکه رشد کند به زمین خاص و مقدار معینی نور و آب و سایه و آفتاب نیازمند است. هر کودکی نیز تحت شرایط و اوضاع مناسب و با ویژگی های خاص رشد می کند هر گاه این زمینه ها فراهم گردد.

وی همچون نهالی پس از روئیدن به مرحله شکوفایی می رسد، مساعدترین محیطی که باید چنین زمینه هایی را برای کودکان فراهم آورد کانون مقدس خانواده است. بنابراین اگر به پزشکی مراجعه کنیم و برای ما دارویی تجویز کند نوبت بعد که به او مراجعه کنیم خواهد پرسید: آیا داروی قبلی را مصرف کرده اید؟ اگر متوجه شد که داروی او را مصرف نکرده ایم ناراحت می شود چون می داند علت ماندگاری بیماری، نخوردن آن داروهاست. توصیه هایی که در مسائل اخلاقی و تربیتی وجود دارد، همان نسخه های زندگی است. از همین رو یکی از دلایل لذت نبردن از زندگی، عدم پایبندی به مسائل دینی و معنوی و در یک کلام، اخلاقی است.

هر کدام از دستورالعمل های دینی پیام خاص دارد و برای پیشگیری و درمان بیماری های روحی و روانی بیان شده است. در واقع آیات و احادیث، فرمول های زندگی هستند، به طور کلی دین اسلام تنها به مسائل عبادی صرف مانند نماز و روز خلاصه نمی شود. نوع نگاه والدین به دین اسلام بسیار مهم است. نتیجه عدم باورهای دینی، بروز رفتارهای خلاف دین از سوی بزرگ ترها و به دنبال آن فرزندان خواهد بود. پایبندی والدین به اخلاقیات البته در عمل و نه در گفتار مهمترین کانال انتقال این گونه مفاهیم ارزشمند به نسل آینده است. ناگفته پیداست که بهره مندی از چالشهایی همچون هدیه، مسافرت، تفریح و ... مقاومت روانی کودکان و نوجوانان را در پذیرفتن این آداب اخلاقی و رفتاری به حداقل می رساند.

چنانچه بیان کردیم مهمترین عامل تداوم و ماندگاری روحیه دین داری در کودکان خود والدین هستند. اگر کودک انجام امور دینی را به طور مرتب و مستمر در خانه شاهد باشد در سنین بالاتر برای اجرای آن ها مسائل کمتری خواهد داشت.

پیامبر (ص) می فرماید: خداوند رحمت کند کسی را که در نیکی و نیکوکاری به فرزند خویش کمک کند. راوی پرسید چگونه؟ حضرت فرمودند: آن چه را که کودک در قوه و قدرت داشته و انجام داده است از او قبول کند. او را به گناه و طغیان وادار نکند به او دروغ نگوید و در برابر او مرتکب اعمال احمقانه نشود.

سئوالی که در این خصوص طرح است و آن اینکه در تربیت فرزند فقط نقش خانواده موثر است؟ در جواب این سؤال می گوئیم که 70 درصد از عوامل تاثیرگذار خانواده ها هستند چون کودک است که سر حرکات از جمله راه رفتن، سخن گفتن، اعتماد به نفس، اخلاق را در خانواده یاد می گیرد و 30 درصد آن مربوط به وراثت، محیط، تغذیه است. پس خانواده با سعی و تلاش خود در تربیت فرزند خود باید بکوشند. افراط در محبت و یا همان گوش سپردن به خواسته کودک سبب می شود که فرزندان لوس و عزیز دردانه بار بیابند و کار را به جایی برساند که فرزندان در آینده نتوانند بیرون از چتر حمایت از والدین زندگی کنند.

کودک ناز پرورده چون فاقد اتکا به نفس و استقلال شخصیت است و امید یاری از دیگران را دارد نسبت به همه زبان عیجوبی و ناسزاگویی گشاید. امروزه در بسیاری از خانواده ها دیده شده که خانواده ها به جای آنکه تفاوت های فردی کودکان را بشناسند آن ها را با توجه به ذوق و استعدادشان پرورش می دهند آنان را بیشتر با فرهنگ غرب آشنا می کنند به گونه ای که فرزندان با داشتن رایانه به جای آموزش های صحیح حدود چند ساعت مشغول بازی های رایانه ای هستند چه کسی گفته است که بازی های رایانه ای موجب سعادت و پیشرفت و بالارفتن هوش کودک می شود؟ بازی هایی که با در بر گرفتن فرهنگ بیگانه سبب آسیب روحی و جسمی کودک خواهد شد.

اسلام با این گونه آموزش ها و تربیت های نادرست مخالف است و به جای آن روش های سالمی در دسترس خانواده ها قرار می دهد

که مطمئنًا با به کارگیری این روش بدانند آن طوری که می خواهند فرزندانشان را پرورش خواهند یافت. حقوق سالم کودک که خانواده و مربیان در برابر آن مکلف و مسئولند.

برخوردار نمودن کودک از مزایای تعلیم و سوق دادن او به سوی ارزش ها ی پاک در پرتو اهداف عالی انسان است. البته موضوع تعلیم، جامعه، فرهنگ، مطبوعات و رسانه های گروهی نیز نقش عمده دارند. ولی پدر و مادر به نظرات مستقیم خود کودک را در مسیری هدایت کنند. آموزش از نظر اسلام انواعی دارد از جمله آموزش قرآن، نماز، احادیث.

به طور کلی از آن جا که تربیت کودک بسیار مهم است باید از ابتدای تولد به فکر تربیت او بود. بعضی از خانواده ها فکر می کنند که نوزاد تا یک سالگی همانند جسمی است که فقط غذا می خورد و درک و فهمی ندارد به همین خاطر در مقابل آن هر رفتاری را انجام می دهند و به هر گفتاری سخن می گویند. جالب اینکه وقتی نوزاد عکس العملی نشان می دهد آن ها بسیار هیجان زده می شوند و بسیار تعجب می کنند به همین خاطر وظیفه پدر و مادر بسیار سنگین است و افکار آنها همانند آبی در شنزار فرو می رود در عمق جسم و جان نوزاد اثر می گذارد و بعضی از اعمال تحت تاثیر اخلاق کودک به عنوان ظاهری موثر و بعضی دیگر در ضمیر ناخودآگاه او پنهان می شود.

به همین خاطر پیامبر گرامی اسلام (ص) بهترین روش و برخورد با کودک را داشتند که در روایت آمده است. امام صادق می فرمایند: کودک هفت سال بازی می کند و هفت سال خواندن و نوشتن می آموزد و هفت سال حلال و حرام را یاد می گیرد. در هفت سال دوم کودک آمادگی لازم را برای فراگیری معلومات و آداب اسلامی پیدا می کند. نکته ای که در این جا مهم است این است که محتوای آموزش و تعلیم باید با مسائل روز و مورد نیاز فراگیران و نیز شرایط محیطی و اجتماعی آن مرتبط باشد.